

चलत्पद्मकोशतुल्यौचरणौचालयंती ॥ ५५ ॥ सुपर्णलक्षणं गरुडध्वजं हरिः सिंहः ॥ ५६ ॥ असहमानानां तेषामाक्रोशमाह अहोधिगस्मान् यतोऽस्माकं
यशागोपैर्हतमिति ॥ ५७ ॥ इ० भा० द० त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ चतुःपञ्चाशत्तमे तु जित्वाराज्ञोऽरिपक्षगान् रुक्मिणं च विरूप्याथ भै
ष्म्याः पाणिपुरे गृहीत् १ इतीति अहोधिगस्मानित्येवं वदंतः सुसंरब्धाः क्रोधाविष्टाः दंशिताः कृतसन्नाहाः परिक्रान्ताः परिवृताः अन्वीयुः अन्वधावनू

सैवंशनैश्चलयतीचलपद्मकोशौ प्राप्तिं तदा भगवतः प्रसमीक्षमाणा ॥ उत्सार्य वामकरजैरलकानपांगैः प्रा
प्तान् हि यैक्षत नृपान् दृष्टोऽच्युतं सा ॥ ५५ ॥ तां राजकन्यां रथमारुरुक्षतीं जहार रुष्णो द्विषतां समीक्षताम् ॥ र
थं समारोप्य सुपर्णलक्षणं राजन्यचक्रं परिभूय माधवः ॥ ततो ययौरामपुरोगमैःशनैः सृगालमध्यादिव भा
गहृद् हरिः ॥ ५६ ॥ तं मानिनः स्वाभिभवं यशः क्षयं परे जरासंधवशानसेहिरे ॥ अहोधिगस्मान्यश आत्तधन्वि
नां गोपैर्हतं केसरिणां मृगैरिव ॥ ५७ ॥ इति० भा० द० रुक्मिणीहरणं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥
श्रीशुक उवाच इति सर्वे सुसंरब्धा वाहनारुह्य दंशिताः ॥ स्वैस्वैर्बलैः परिक्रान्ता अन्वीयुर्धृतकार्मुकाः ॥ १ ॥
तानापतत आलोक्य यादवानीकयूथपाः ॥ तस्थुस्तत्संमुखाराजन् विस्फूर्ज्य स्वधनूंषिते ॥ २ ॥ अश्वपृष्ठे ग
जस्कंधे रथोपस्थे च कोविदाः ॥ मुमुचुः शरवर्षाणि मेघा अद्रिष्वपो यथा ॥ ३ ॥ पत्युर्बलं शरासारैश्च नृन्वी
क्ष्य सुमध्यमा ॥ सव्रीडमैक्षत द्वक्रं भयविबललोचना ॥ ४ ॥ प्रहस्य भगवानाह मास्मभैर्वा मलोचने ॥ वि
नं क्षत्यधुनैवैतत्तावकैः शात्रवं बलम् ॥ ५ ॥ तेषां तद्विक्रमं वीरागदसंकर्षणादयः ॥ अमृष्यमाणानाराचैर्ज
घ्रुह्य गजान् रथान् ॥ ६ ॥ पेतुः शिरांसिरथिनामश्विनां गजिनां भुवि ॥ सकुण्डलकिरीटानि सोष्णीषाणि च
कोटिशः ॥ ७ ॥ हस्ताः सासिगदेष्वसाः करभा ऊरवोऽघ्नयः ॥ अश्वाश्च तरना गोष्ठ्रखरमर्त्य शिरांसि च ॥ ८ ॥

हन्यमानबलानीकावृष्णिभिर्जयकांक्षिभिः ॥ राजानो विमुखा जग्मुर्जरासंधपुरः सराः ॥ ९ ॥ १ ॥ विस्फूर्ज्य टंकारयि
त्वा ॥ २ ॥ परेषां शराणां बाहुल्ये यादवानामचलत्वे दृष्टांतः मेघा इति ॥ ३ ॥ ऐक्षत् ऐक्षत ॥ ४ ॥ मास्मभैः माभयंकुरुहे वा मलोचने वराक्षितावकैः त्वदीयैः
कृत्वा ॥ ५ ॥ सचासौ विक्रमश्चतः ॥ ६ ॥ उष्णीषाणि शिरोऽवतंसवस्त्राणितत्सहितानि शिरांसि ॥ ७ ॥ करभाः प्रकोष्ठाः विस्तृतकराः ऊरुविशेषणं वा ॥ ८ ॥ ९